

Handelingen van de Apostelen

Les 2 / 13 : De genezing van de lamme man (Hand. 3-4)

<http://www.middletonbiblechurch.org/ainHandelingen/ainHandelingen.htm>

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (1977 of HSV)
Vertaling door M.V. Update 30-12-2015

Het genezingswonder

De Heilige Geest was gekomen! De Kerk was geboren! God handelde door Zijn apostelen. In deze les zullen we zien hoe God op een bijzondere wijze door Petrus en Johannes werkte.

Wanneer een chirurg gaat opereren zal hij een paar handschoenen aandoen. Hij begint dan zijn werk middels deze handschoenen te doen. De handschoenen volgen wat de chirurg wil doen. Zonder de chirurg kunnen deze handschoenen niets doen. Evenzo kan de gelovige niets doen zonder Christus (Johannes 15:5). God wilde werken door Petrus en Johannes, net zoals een chirurg wil werken door een paar handschoenen.

Het zou voor de handschoenen dwaas zijn om te zeggen: “Zie hoe geweldig zijn wij! Wij hebben zojuist een leven gered!” Wat zij werkelijk zouden moeten zeggen, als ze konden spreken, is iets zoals dit: “Wij zijn niets dan een paar handschoenen, maar wij hebben een bekwame chirurg die doorheen ons werkt om zo grote dingen te doen. Hij is degene die het doet, maar wij zijn dankbaar dat hij ons gebruikt voor dit werk!” Petrus en Johannes wisten dat zij niets waren, maar dat zij een grote God hadden die hen aanwendde om grote dingen te doen!

Op een dag (enige tijd na Pinksteren) gingen Petrus en Johannes naar de tempel in Jeruzalem. Waarom gingen zij daar naartoe (Handelingen 3:1)? Voor het gebed. Het was ongeveer 3 uur in de namiddag (het negende uur).

Aan de poort van de tempel was er een lamme bedelaar (Handelingen 3:2). Deze man was kreupel en kon niet lopen. Elke dag moest hij naar de poort van de tempel gedragen worden, alwaar hij kon bedelen voor geld aan hen die de tempel binnen gingen. De Bijbel vertelt ons dat deze man meer dan veertig jaar oud was (Handelingen 4:22).

Sommige mensen worden kreupel als gevolg van een ongeval of verwonding. Iemand kan lam worden als gevolg van een auto-ongeval, een val uit een boom, of door een verwonding in een strijd. Andere mensen echter worden geboren met een bepaalde fysische handicap. Deze man werd **lam geboren** (Handelingen 3:2; vergelijk Johannes 9:1).

Dag na dag, jaar na jaar, zat deze man aan de poort van de tempel. Hij hoopte dat de mensen die de tempel binnen kwamen hem zouden horen en dat zij wat geld zouden geven. Hij hoopte dat mensen hem welwillend zouden zijn voor zijn fysieke behoeften.

Wie kwamen er op een dag naar de tempel (Handelingen 3:3)? Petrus en Johannes. De lamme bedelaar sprak tot deze twee mannen in de hoop dat ze hem iets zouden geven.

Zij kwamen bij hem staan (Handelingen 3:4). Petrus keek de man doordringend aan en zei: “Kijk ons aan!” Deze man verwachtte daardoor iets van hen te ontvangen (Handelingen 3:5). Hij verwachtte helemaal niet dat zij hem zouden genezen van zijn handicap, voor de rest van zijn leven.

Wat was Petrus in staat aan deze man te geven? “En Petrus zei: Zilver en goud heb ik niet, maar wat ik heb, dat geef ik u ...” (Handelingen 3:6).

Petrus had geen aalmoes voor deze man, maar hij had wel een genezingsgave voor hem (zie 1 Korinthiërs 12:9). Deze man zou iets beters krijgen dan zilver of goud.

Wat moest deze man volgens Petrus doen (Handelingen 3:6)? “... in de Naam van Jezus Christus, de Nazaréner, **sta op en wandel!**” Petrus vroeg deze man iets te doen wat hij in zijn hele leven nog niet had gekund!

Duurde het lang vooraleer deze man genezen kon worden, of gebeurde dit onmiddellijk (Handelingen 3:7)? Het gebeurde “**onmiddellijk**”. De Heer deed iets wonderlijks!

Eerst stond deze man op, daarna begon hij te wandelen, en spoedig stond hij te springen van vreugde! Voor de eerste keer in zijn leven konden zijn voeten en benen zijn lichaam dragen. Was de man God dankbaar voor wat er gebeurde (Handelingen 3:8-9)? Hij loofde God.

De mensen zagen de man onmiddellijk springen en God prijzen. De mensen herkenden hem als de arme, lamme bedelaar die aan de poort van de tempel gezeten had (Handelingen 3:10). Zij kenden deze man heel goed. Hij zat daar altijd, al jaren. Zij waren gewoon hem te zien bedelen, maar nu waren zij erg verrast dat ze hem zagen SPRINGEN (Handelingen 3:8)!

Het was voor deze lamme man onmogelijk om te wandelen en te springen, maar: “**geen** ding zal bij God **onmogelijk** zijn” (Lukas 1:37). God maakte het onmogelijke mogelijk voor deze man, en de mensen waren “zij werden vervuld met **verbazing** en **ontsteltenis** over wat er met hem gebeurd was” (Handelingen 3:10).

De mensen hadden nu één grote vraag in hun hoofd: HOE GEBEURDE DIT? Petrus zou deze vraag spoedig beantwoorden.

De krachtige boodschap

Honderden verbaasde mensen stroomden samen om te weten hoe deze man werd genezen. Hoe verklaarde Petrus dit genezingswonder? Blufte hij en streek hij voor zichzelf de eer op door te zeggen: “Ik wil jullie allen laten weten dat ik, Petrus de visser, de grote genezer ben! Ik heb dit wonder door mijn eigen kracht verricht”? Was het dit wat Petrus zei (zie Handelingen 3:12)? Nee, Petrus wist dat hij slechts de “handschoen” was; hij was niet de “chirurg”! Dit wonder werd verricht in de naam van de Heer Jezus Christus (Handelingen 3:16).

Als christenen moeten wij de mensen niet vertellen hoe bekwaam wij zijn. In plaats daarvan zouden we hen moeten vertellen hoe groot onze Redder is! Wij moeten nooit op onszelf wijzen maar op de Redder. Dit is precies wat Petrus en Johannes deden.

Denk opnieuw aan deze lamme man. Hij was meer dan veertig jaren oud (Handelingen 4:22). Jaren en jaren lang moet hij zich afgevraagd hebben waarom God toestond dat hij kreupel geboren werd. Al die jaren kon hij niets doen dan bedelen, en het leven was voor hem waarschijnlijk erg zwaar. Maar God had een wonderlijk doel met dit alles. Deze lamheid was voor de eer van God - opdat mensen mochten weten hoe groot God in feite is. Ware deze man nooit lam geweest, dan kon hij nooit genezen zijn geworden. Omdat deze man genezen werd, konden duizenden mensen het goede nieuws van redding horen. Petrus predikte tot deze mensen en vertelde hen dat de God die deze man zijn lamheid wegnam dezelfde God is die hun zonden kon wegnemen (zie Handelingen 3:19, 26).

Wegens dit genezingswonder konden vele mensen het goede nieuws van redding horen, en zij die dit goede nieuws geloofden werden geestelijk genezen en kregen eeuwig leven. Heeft God u geestelijk genezen en geheeld?

God voegde mensen toe aan Zijn Kerk. Volgens Handelingen 4:4 was het totale aantal mannelijke gelovigen ongeveer vijfduizend. Onthoud dat op de Pinksterdag het totale aantal toegevoegde gelovigen (mannen en vrouwen) ongeveer drieduizend was (Handelingen 2:41). Christus bouwde Zijn Kerk (Mattheüs 16:18). Veel mensen geloofden in Christus op de dag dat de lamme man genezen werd. Ook vandaag voegt God nog steeds mensen aan Zijn Kerk toe.

Velen in de menigte, die Petrus toesprak, waren dezelfde mensen die niet lang voordien de doodstraf voor Christus hadden geëist. Dit waren dezelfde mensen die riepen: “KRUISIG HEM, KRUISIG HEM, WIJ HEBBEN GEEN ANDERE KONING DAN DE KEIZER!” (Johannes 19:6, 15). Nu stond de moedige Petrus voor deze mensen en vertelde hen dit: “Degene die jullie gekruisigd hebben (Handelingen 3:13-15) is nu levend (Handelingen 3:15, 26), en Hij wil jullie zegenen en redden van jullie zonden (Handelingen 3:19, 26)”. Dit was GOED NIEUWS!

God is anders dan wij. Als wij in Gods plaats zouden staan, zouden wij hen die de Zoon van God veroordeelden en kruisigden, wellicht vernietigen. Maar God verlangde ernaar hen te redden en hen vergiffenis te schenken (vergelijk 1 Timotheüs 2:4).

De oneerlijke arrestatie

Terwijl Petrus en Johannes tot het volk spraken, kwamen de religieuze leiders op hen af (Handelingen 4:1). Waren zij er verheugd over dat Petrus en Johannes het volk leerden over het goede nieuws van redding (Handelingen 4:2)? Nee. Evenmin waren zij er verheugd over dat Jezus opgestaan was uit de doden (Handelingen 4:2). Deze mannen namen Petrus en Johannes mee en zetten hen gevangen tot de volgende dag (Handelingen 4:3)!

Gewoonlijk wordt een persoon in de gevangenis gezet wegens het doen van een SLECHTE DAAD. Petrus en Johannes werden in de gevangenis gezet wegens een **weldaad** aan een lamme man (Handelingen 4:9). Gewoonlijk werd een persoon gearresteerd omdat hij iemand verwondde of doodde. Petrus en Johannes werden gearresteerd omdat zij iemand genezen hadden! Wat een oneerlijke arrestatie! Deze zelfde religieuze leiders waren degenen die Christus gearresteerd hadden, de Heilige en Rechtvaardige, Die nooit iets verkeers had gedaan (Handelingen 3:14).

Deze religieuze leiders vroegen Petrus en Johannes hoe zij dit wonder hadden verricht (Hand. 4:7). Toen Petrus antwoordde, wees hij niet naar zichzelf, hij wees op Jezus (Handelingen 4:10). Petrus vertelde deze mannen dat de GROTE GENEZER (Handelingen 4:10) ook de GROTE REDDER is (Handelingen 4:12), én Hij is de ENIGE REDDER (Handelingen 4:12)!

Wat merkten deze mannen op bij Petrus en Johannes (Handelingen 4:13)?:

1. ~~dat zij erg intelligent waren.~~
2. ~~dat zij hoog opgeleid waren, in de beste scholen van het land.~~
3. ~~dat zij een goed voorkomen hadden.~~
4. **dat zij met Jezus samen geweest waren.**

Jezus maakte het verschil! Hij kan ook het verschil maken in uw leven!

De harde behandelingen

De religieuze leiders wensten dat dit wonder nooit had plaatsgehad. Zij wensten dat zij dit wonder konden ontkennen en zeggen “Luister eens allemaal, die man is niet echt genezen. Het is gewoon een truc. Petrus en Johannes zijn gewoon handige goochelaars en zij hebben jullie allen bij de neus genomen”. Zij waren echter niet in staat zoiets te zeggen (Handelingen 4:14, 16).

Zij wensten dat zij Petrus en Johannes konden straffen en hen zelfs ter dood brengen, maar zij waren bang van het volk (Handelingen 4:21). Er waren daar duizenden mensen die zich verheugden in het grote mirakel (Handelingen 4:4) en zij wisten dat Petrus en Johannes niets verkeers gedaan hadden.

Er was maar één ding dat zij konden doen: HEN BEDREIGEN (Handelingen 4:17, 21)! Zij bevalen hen niet te **spreken** of te **onderwijzen** in de naam van Jezus (Handelingen 4:18). “Als jullie spreken of onderwijzen komen jullie in GROTE PROBLEMEN!” Dat was hun grote dreiging!

De religieuze leiders zeiden:	De opgestane Heer zei:
NIET SPREKEN	“PREDIK het EVANGELIE” (Markus 16:15)
en	en
NIET ONDERWIJZEN (Handelingen 4:17-18)	“ONDERWIJS al de volken ... hun lerend alles wat Ik u geboden heb in acht te nemen” (Mattheüs 28:19)

Maar zij moesten niet de religieuze leiders gehoorzamen maar God: zij zeiden “oordeel zelf of het juist is in Gods ogen, meer naar u te luisteren dan naar God” (Handelingen 4:19).

Petrus en Johannes zeiden vervolgens: “wij kunnen niet nalaten te spreken over wat wij gezien en gehoord hebben” (Handelingen 4:20).

SPREKEN OF NIET SPREKEN – dat was de vraag! Petrus en Johannes vreesden God meer dan de religieuze leiders. En de enige Persoon die Petrus en Johannes niet wilden mishagen was God (Handelingen 4:19; vgl. 5:29).

Het gebed om vrijmoedigheid

Petrus en Johannes werden nu losgelaten en gingen onmiddellijk naar de andere gelovigen (Handelingen 4:23). Wat was het eerste wat de gelovigen deden toen zij hoorden van de bedreigingen?

- a. ~~Zij begonnen te weklagen.~~
- b. ~~Zij beslisten dat christen zijn veel te moeilijk was en dat zij iets anders moesten gaan doen.~~
- c. ~~Zij debatteerden met elkaar. Sommigen vonden dat zij moesten doorgaan met prediken, en anderen vonden dat ze ermee moesten stoppen.~~
- d. **Zij baden tot de God in de hemelen.**

Zij brachten hun probleem bij God! Dat was het eerste wat zij deden. In Handelingen 4:29 ontdekken we dat zij God één ding in het bijzonder vroegen. Zeiden zij: “Heer, U weet hoe zij ons bedreigd hebben. Nu, alstublieft, bescherm onze levens en weerhoud ons ervan vervolgd te worden”? Nee. Deze mensen baden voor moed en stoutmoedigheid om Gods Woord zonder vrees te spreken! Zij baden dat God hen wilde helpen om precies te doen wat de religieuze leiders niet wilden dat zij deden! De religieuze leiders zeiden: “SPREEK NIET!” (Handelingen 4:18), maar zij baden: “geef Uw dienstknechten met alle **vrijmoedigheid Uw Woord te SPREKEN**” (Handelingen 4:29). God verhoorde hun gebed, op een wonderlijke wijze (Handelingen 4:31).

Ook vandaag wil God dat wij voor Hem spreken. Als God ons Zijn grote gave van redding heeft gegeven (Romeinen 6:23), zouden we dan niet anderen daarover willen vertellen? Als een dokter een remedie tegen kanker zou vinden, waardoor duizenden levens zouden kunnen gered worden, zou hij dan niet willen dat anderen daarover zouden horen? GOED NIEUWS moet verspreid worden! Mensen moeten weten dat Jezus Christus de enige Redder is (Handelingen 4:10-12). Net zoals de vroege christenen, kunnen wij God vragen om vrijmoedigheid om Zijn Woord te delen met anderen. Dezelfde God die de discipelen in Handelingen de vrijmoedigheid gaf om te spreken, kan ook ons vandaag zo’n vrijmoedigheid geven!